

אקדמוז

נערך בידי אליהוא שנון
שבועות תשע"ז

מותר להעתיק, להדפיס, לצלם, לאגור במאגר אלקטרוני וכד'

אֶקְדָּמוֹת מַלְיָן, וְשָׂרִיּוֹת שׁוֹתָא,

ראשית הדברים ופתיחת שיח

בְּכַבִּי תִּרְי וּתְלַת, דְּאֶפְתַּח בְּנִקְשׁוֹתָא,

בשתיים ושלש שורות שאפתח בחרדה

גְּבוּרִין עֲלָמִין לָהּ, וְלֹא סִפֵּק פְּרִישׁוֹתָא,

גבורות עולם לו ואין סיפק פרישותיו

דִּיזְ אֱלוֹ יִמִּי, וְכָל־מִי כְּנִישׁוֹתָא,

אילו דיו היו הימים וכל מקווי מים,

הֶדֶר מְרִי שְׁמִיָּא, וְשָׁלִיט בִּיבְשָׁתָא,

לתאר [את] הדר אדון השמים והארץ,

וּבִלָּא לֹאז שְׁכַלְלָהּ, וּבִלָּא תִשְׁשׁוֹתָא,

ובלי לאות שכללו ובלי תחולשה

וּמִין כָּל־עֲבִידֶתָהּ, בְּהָךְ יוֹמֵי שְׁתָּא,

הכין כל מלאכתו באלו ששת הימים,

*

חֵיל אֱלֹף אֶלְפִין וּרְבּוּא, לְשִׁמְשׁוֹתָא,

[יש לון] צבא אלף אלפים ורובבה לשרתו,

טַפִּי יְקִידִין שְׂרַפִּין, כָּלוּל גַּפִּי שְׁתָּא,

ועוד שרפים יוקדים כלולים בשש כנפיים

יְקַבְּלוּן דִּין מִן דִּין שׁוּי, דְּלֹא בִשְׁשָׁתָּא:

וקוראים זה אל זה כאחד בלי איחור:

כָּקַל מִן קָדָם שְׂדִי, כָּקַל מִי נְפִישׁוֹתָא,

קולם כקול אשר לפני שדי, כקול מים רבים,

לְמַחְזִי בְּאַנְפָּא, עֵין כּוֹת גִּירִי קִשְׁתָּא,

לחזות בפנים מראה כחצי הקשת,

מְבַרְכִין "בְּרִיךְ יִקְרָה", בְּכָל־לְשׁוֹן לְחִישׁוֹתָא,

מבַרְכִין "ברוך יקרה", בכל־לשון לחישותא,

אוֹלָא שְׁקִילָנָא, הֶרְמֵן וּרְשׁוֹתָא.

אבקש תחילה הסכמה ורשות

בְּבִרִי דְּבִרִי וְטִרִי, עָדִי לְקִשְׁשׁוֹתָא.

ברשות בורא עולם ונושאו עד זקנה.

גּוּיִל אֱלוֹ רְקִיעֵי, קִנִּי כָּל־חוּרְשָׁתָא.

אילו היו הרקיעים גויל וכל היערות קולמוסים,

דִּירִי אֶרְעָא, סִפְרִי וּרְשָׁמֵי רִשׁוֹתָא.

ודיירי ארץ סופרים וכותבי [פיוטין] 'רשות'

הָקָם עֲלָמָא יַחֲדָא, וְכַבְּשָׁה בְּכַבְּשׁוֹתָא.

[אשר] הקים לבדו את העולם והסתיר את סודותיו.

וּבִאֲתָא קָלִילָא, דְּלִית בֵּהּ מִשְׁשׁוֹתָא.

באות קלילה [אות ה'] שאין בה ממשות.

וְהוּר יִקְרָה עָלֵי, עָלִי כְּרִסָּה דְּאִשְׁתָּא.

ואור כבודו עלה על כסא של אש.

*

חֲדַתִּין גָּבוּט לְצַפְרִין, סִגְיָא טְרִשׁוֹתָא.

ומשרתים חדשים צומחים מדי בוקר, רבה אמונתו.

טַעַם עַד יִתְיַהֵב לְהוֹן, שְׁתִּיקִין בְּאִדִּישָׁתָּא.

ועד שלא ינתן להם הצו, ידמו בדממה.

"יִקְר מְלִי כָל־אֶרְעָא, לְתַלּוּתִי קִדְשָׁתָּא."

"מלא כל הארץ כבודו" לשלש הקדושה.

כְּרוּבִין קָבֵל גַּלְגְּלִין, מְרוּמָמִין בְּאוּשָׁתָּא.

כרובים לעומת אופנים, מרימים (קולם) ברעש.

לְכָל־אֲתַר דְּמִשְׁתַּלְחִין, זְרִיזִין בְּאִשׁוֹתָא.

לכל מקום שמשתלחים ממהרים בזריזות.

מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, דְּלֹא צְרִיךְ בְּחִישׁוֹתָא.

ממקום בית שכינתו שלא נחוץ לחפשו.

נְהִים כָּל־חֵיל מְרוּמָא, מְקַלְסִין בְּחִשְׁשָׁתָּא,

נהימם כל־חיל מלכותה, לְדֹר וְדֹר לְאִפְרָשָׁתָּא.

[ואת] הדר מלכותו ממליכים: "לדור ודור".

סְדִירָא בְּהוֹן קִדְשָׁתָּא, וְכַד חֲלָפָא שְׁעָתָא,

סדורה הקדושה אצלם. וכאשר עברה השעה יסיימו לנצח ולא ישורבו לומר אף אחרי שבע שנים.

*

עָדָב יִקְר אַחְסָנְתָּהּ חֲבִיבִין, דְּבִקְבַּעְתָּא

עבד יקרא אחסנתה חביבין, דְּבִקְבַּעְתָּא

אבל לישראל החביבים חלק כבוד נחלתו לקביעות.

פְּרִישָׁן לְמִנְתָּה, לְמַעַבַּד לָהּ רְעוּתָא,

נבדלים לחלקו, לעשות לו רצונו,

צָבִי וְחָמִיד וְרִגִּי, דִּילָאוּן בְּלָעוּתָא,

ה' רצה, חמד וחשק שיעמלו בתורה,

קְטִירָא לְחֵי עֲלָמָא, בְּתַנָּא בִּשְׁבוּעָתָא,

קטור עם ישראל לחיי העולמים בכתר בשבועה,

רְשִׁימָא הִיא גּוּפָא, בְּחֻכְמָתָא וּבִדְעָתָא,

בתפילין עצמן, בחכמה ובדעת, כתובה

שְׁבַח רַבּוֹן עֲלָמָא, אֲמִירָא דְּכוּתָא,

מהללים ישראל את אדון העולמים באמרות טהורות,

*

תְּמַהִין וְשִׁילִין לָהּ, בַּעֲסַק אֲתוּתָא.

תמהים ושואלים על עסקם באותיות התורה.

אֲרוּם בְּגִינָה סְפִית, מְדוּר אַרְיִוּתָּא?

כי למענו את סובלת בגוב האריות?

רְעוּתָךְ נַעֲבִיד לִיךְ, בְּכָל־אֲתַרוּתָא."

נעשה רצונך בכל מקומותינו."

"יִדְעָתוֹן חֲכָמִין לָהּ, בְּאִשְׁתַּמוּדְעוּתָא.

"לו חֲכָמָתָם הייתם יודעים ומכירים

רְבוּתָכוֹן מַה חֲשִׁיבָא, קָבֵל הֵיא שְׁבַחְתָּא,

וגדולה שיעשה לי כאשר תגיע הישועה.

יִקְרָה כַּד אֲתַגְלִי, בְּתוּקָפָא וּבְגוּתָא.

כבודו כשיתגלה בתוקף ובגאון.

צְדָקָתָא לְעַם חֲבִיב, וְסִגְיָא זְכוּתָא.

וצדקות לגמול לעם חביב ורב זכויות.

קְרִיתָא דִּירוּשָׁלַם, כַּד יִכְנַשׁ גְּלוּתָא.

שמחה שלמה תבוא בהביאו את כלי המקדש הטהורים לעיר ירושלים, כאשר יכנס הגלויות.

יְקָרָה מִטִּיל עֲלֶהּ, בְּיוֹמֵי וּלְיִלָּתָהּ,
כבודו יפרוש עליה יומם ולילה,
דְּוָהָר עֲנֵנִיא, לְמִשְׁפָּר כִּילָּתָהּ,
בענני זוהר ופאר סוכתו,
בְּתַכְתְּקֵי דְהַב פִּיזָא, וּשְׁבַע מַעְלָתָהּ
בכורסאות זהב-פז ושבע מעלות
וְרִיזְיוֹהוֹן דְּמִי, לְשִׁבְעָא חֲדוּתָא,
ובפניהם נראה שובע שמחות,
הֲדָרָא דְלֹא אִפְשָׁר, לְמִפְרֵט בְּשִׁפּוּתָא,
הדר שאי אפשר לתאר בשפתיים,
בְּלֹא שְׁלֵטָא בִּיהַ עֵין, בְּגוּ עֲדוֹן גִּנְתָּא,
עין לא ראתה בתוך גן עדן
עֲלֵה רִמְזֵי "דִּין הוּא", בְּרַם בְּאַמְתַּנּוּתָא,
עליו יצביעו: "זה הוא!" אבל באימה,
יְדַבֵּר לָן עֲלֵמִין, עֲלֵמִין מִדְּמוּתָא,
ינהג בנו בעדינות לעולם,
*

טְלוּלָא דְלוּיָתָן, וְתוֹר טוֹר רְמוּתָא,
דמותם של לוֹיָתָן ושור ההרים הגבוהים,
בְּקַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת, בְּרִבּוּתָא,
בקרניו ינגח השור בהמות בגאֹוָתוֹ,
מְקַרֵּב לֵה בְרִיָּה, בְּחֶרֶבָה רַבְּרִבּוּתָא,
יגש אליו בוראו בחרבו הגדולה,
מְסַחֲרִין עַלֵי תַפִּי, דְּכַדְכּוּד וְגוֹמְרָתָא,
מסבים לשולחנות של כדכוד ואבני אקדח,
וּמִתְפַּנְקִין וְרוּו, בְּכִסֵּי רוּיָתָא,
ומתעדנים ושותים בכוסות רוּיָהּ,
"וְכֹאִין, כִּד שְׁמַעְתוֹן - שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא,
צדיקים, כמו ששמעתם התהילה הזאת,
וְתוֹזְפוֹן דִּי תִיתְבוֹן, בְּעֵלָא דְרָתָא,
ותזכו לשבת במעלות העליונות,
מְרוֹמָם הוּא אֱלֹהֵין, בְּקִדְמָא וּבִתְרִיתָא.
מרוֹמָם הוא אלהינו בראשית ובאחרית,

גְּנוּנָה לְמַעַבְד בַּהּ, בְּתוּשְׁבָחוֹן כְּלִילָתָא.
חופתו יכין בה מלווה בתשבחות.
לְפִמָּה דְעֵבִידָתָא, עֵבִידוֹן מִטְלָלָתָא.
לפי מעשי האדם יעשה את החופות.
תַּחֲמִימִין צְדִיקֵי, קָדָם רַב פַּעֲלָתָא.
יושבים הצדיקים לפני רב העלילות.
רְקִיעָא בְּזִיהוּרָהּ, וְכוּכְבֵּי זִיּוּתָא.
כרקיע בזוהרו וכזיו הכוכבים.
וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחִמִּי נְבִיאָן, חֲזוּתָא.
ולא שמעו ולא ראו הנביאים בחזיונם.
מִטִּילֵי בַּהּ חֲנֻגָּא, לְבַחְדֵּי דְשְׁכִינְתָּא.
(איך) הצדיקים חוגגים עם השכינה.
שְׁבַרְנָא לֵה בְּשִׁבְיוֹן, תְּקוּף הַמְּנוּתָא.
קיווינו לו בשביה לאמונתו הרבה.
מִנָּת דִּילָן דְּמִלְקָדְמִין, פִּרְשׁ בְּאַרְמוּתָא.
(זאת) חִלְקֵנוּ שִׁמְבְּרָאשִׁית הַפְּרִישָׁנו תְּרוּמָה.
*

וְחַד בְּחַד כִּי סִבִּיך, וְעֵבִיד קְרִבּוּתָא.
וזה בזה יסתבך ויעשה מלחמה.
יְקַרְטַע נוֹן לְקַבְלָהּ, בְּצִיצוֹי בְּגִבּוּרָתָא.
יקפץ הדג כנגדו בסנפיריו בגבורה.
אַרִיסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יִתְקֵן, וְשִׁרּוּתָא.
סעודה לצדיקים יתקין וארוחה.
נְגִידִין קְמִיהוֹן, אֶפְרָסְמוֹן נְהֲרָתָא.
ונהרות שמן אפרסמון נשפכים לפניהם.
חֲמַר מֵרַת דְּמִבְּרָאשִׁית, נְטִיר בִּי נַעוּתָא.
יין עסיס שמור ביקב מבראשית.
קְבִיעֵין בְּן תְּהוּוֹן, בְּהִנְהוּ חִבּוּרָתָא.
כן תהיו קבועים באותן החבורות.
אַרִי תַצִּיתוֹן לְמַלּוֹי, דְּנַפְקִין בְּהַדְרָתָא.
כי תשמעו לדבריו היוצאים בהדר.
צְבִי וְאַתְרַעִי בֶן, וּמָסַר לָן אוֹרִיתָא.
חפץ ורצה בנו ונתן לנו את התורה.